

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
мр Љиљана Вицо
Књижевно стваралаштво Милана Савића

1. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовано комисију Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду, 9. 10. 2015.   2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: др Миливој Ненин, ред. проф. за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Српска књижевност и јужнословенске књижевности), 17. март 2005, Филозофски факултет у Новом Саду, ментор;   др Зорица Хаџић, доцент за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Српска књижевност XX века), 7. јуни 2012, Филозофски факултет у Новом Саду   др Борјанка Трајковић, ванред. проф. за ужу научну област Библиотечке науке и Историја српске књижевности, 09. 11. 2011, Педагошки факултет, Сомбор
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Љиљана, Никола, Вицо   2. Датум рођења, општина, република: 16. 3. 1961, Осиек, Осиек, Република Хрватска   3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 27. 11. 2004, Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за српску књижевност, „Затворска цивилизација у делима Борислава Пекића 'Године које су појели скакавци' и Александра Солжењицина 'Арипелаг гулаг'”   4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Књижевне науке
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
<i>Књижевно стваралаштво Милана Савића</i>
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл. Докторска дисертација <i>Књижевно стваралаштво Милана Савића</i> написана је

у обиму од 360 страна. Садржај чине следеће целине:

Увод 9-22

Уређивање Летописа Матице српске 22-31

Приповедна проза 31-80

Драма и позориште

Драмска дела 80-109

Позоришне критике 109-116

Путописна проза 116-166

У част савременика 166-205

Огледи и студије 205-297

Историја бугарскога народа 297-314

Преводачки рад 314-318

Аутобиографска проза и кореспонденција 318-337

Закључак 337-356

Литература:

Примарна литература 350-358

Секундарна литература 358-360

У ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Већ сам поглед на Садржај тезе мр Љиљане Вицо показује њену жељу да нам прикаже једног другачијег Милана Савића. Наиме, име Милана Савића везано је за рад у Матици српској – не само што је био дугогодишњи секретар Матице српске, већ је био и уредник Летописа Матице српске. И то је био уредник који је, по речима Милоша Црњанског, окренуо Летопис од историје и популарне науке ка чистој књижевности: заправо је учинио да Летописа Матице српске постане најпре књижевни часопис. Али, оно што се заборавља, Милан Савић је био и приповедач (са богатом библиографијом), путописац (његови путописи се читају и данас, и показују изразиту актуелност), књижевни критичар, који је писао, опет по речима Црњанског, без тврдоглавости, ћуди и пакости. (Једини велики српски писац о коме је писао, али без дубљег разумевања, јесте Јаков Игњатовић. Али, оно што је посебно интересантно, показала је мр Љиљана Вицо, јунаци Савићеве прозе најсличнији су јунацима Игњатовићевих романа.)

Посебно поглавље заслужује Савићева везаност за позориште. Не само што је писао за позориште, већ је систематски и постојано писао позоришну критику.

Занемарен је унеколико и његов преводилачки рад: тек ће Црњански скренути пажњу на вредност тог преводилачког рада. Милан Савић је превео Гетеовог „Фауста”. Аутобиографија Милана Савића („Прилике из мога живота”), као и његови портрети људи са којима је радио, живео, или које је овлаш познавао – сигурно иду у његове најзанимљивије странице. Омиљен, са много пријатеља, које је надживео људским веком, после смрти је нагло заборављен: књижевна смрт је била тренутна!

Али, вратимо се Савићевој књижевној критици. Поменули смо недостатак слуха за књижевно дело Јакова Игњатовића – чак ни на Игњатовићев хумор не пристаје. (А о сличности хумора Милана Савића и хумора Јакова Игњатовића могла би се читава студија написати.) Но, са друге стране, управо Милан Савић „уводи”, на неки начин, Војислава Илића, као великог песника, у српску књижевност. Велика Савићева тема јесте и Симо Матавуљ и да не набрајамо све Савићеве савременике о којима не само што је писао, већ је о њима и бринуо. Међутим, врх његовог књижевно-критичарског рада јесте, нема никакве сумње, монографија о Лази Костићу. Објављена, и онако крња, представљала је истински празник у српској књижевности. Рецензенти, уредници, нови људи у Матици нису дозвољавали никакве вредносне судове старом Милану Савићу – и та књига се појавила дебело цензурисана.

Комбинује Милан Савић своје сећање на Лазу Костића и мит који се ширио о младом Лази Костићу, притом вреднује Костићево дело – посежући за најразличитијим документима. (Узгред, уз Милана Шевића, Милан Савић је и сведок последњих дана Лазе Костића.) Не само што је дочарао време у којем су заједно живели, већ нам је оставио и драгоцену преписку Лазе Костића. Ту се као на длану види историја односа Лазе Костића и Ј. Ј. Змаја, као и настанак Костићеве књиге о Змају. Тек у XXI веку објављена је та монографија о Лази Костићу у целости, по Савићевом рукопису, који се чува у РОМС – и показује нам са колико је слуха, али и са каквим пијететом Савић писао о Лази Костићу.

Један од разлога због чега је Савић био заборављен, може бити и „неповерење” у његов рад оних људи који су писали о Костићу, и који се на Савићево дело нису обазирали. Он који је био и сведок и учесник тог доба, добио је третман маргиналне личности.

Али, можда је узрок његове нагле књижевне смрти – без обзира што је Скерлића надживео – и Савићев однос према Скерлићу! О свему томе нам исцрпне податке даје мр Љиљана Вицо.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

уз напомену:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Полазећи од чињенице да о Милану Савићу нико није писао имајући у виду

његов укупан књижевни рад (који је разноврстан: приповедач, драмски писац, путописац, позоришни и књижевни критичар, преводацац), кандидаткиња мр Љиљана Вицо попунила је празнину у нашој књижевној науци. Од тренутка када је Милан Савић умро, као да је нестало и његово књижевно дело. Друга половина XX века једва да зна за име Милана Савића. Тек у овом веку појачао се интерес за његово дело – а ова теза је заправо плод тог повећаног интересовања за књижевни рад овог вредног и посвећеног посленика на књижевном пољу. Поред пажљивог читања Савићевог дела, кандидаткиња је највише преко отпора том делу успела да нам пренесе и атмосферу времена у којем је Милан Савић стварао.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Кандидаткиња, мр Љиљана Вицо, чврсто се држала теме *Књижевно стваралаштво Милана Савића*, и успела је да обухвати све области Савићевог књижевног интересовања и да нам приближи дело овог неправедно запостављеног аутора.

Истраживања мр Љиљане Вицо су аргументована, заснована на пажљивом читању са смисленим дигресијама, које не нарушавају основни ток овог рада. Изузетно прецизно написан рад. Пред нама је, између осталог, незаобилазна монографија о делу Милана Савића.

**IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
НАПОМЕНА:**

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме
2. Да ли дисертација садржи све битне елементе
3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци
4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

1. Дисертација кандидаткиње мр Љиљане Вицо *Књижевно стваралаштво Милана Савића* у потпуности је написана у складу са образложењем наведеним у пријави тезе;
2. Докторска дисертација *Књижевно стваралаштво Милана Савића* садржи све битне елементе;
3. По монографски целовитом, систематичном и детаљном осветљавању живота и дела Милана Савића докторска дисертација представља оригиналан и валидан допринос науци;
4. Дисертација нема недостатака који би утицали на резултате истраживања

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

да се докторска дисертација *Књижевно стваралаштво Милана Савића* прихвати, а кандидату, мр Љиљани Вицо, одобри одбрана.

Нови Сад,
4. новембар 2015.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

др Миливој Ненин, ред. проф., ментор

др Зорица Хаџић, доцент

др Борјанка Трајковић, ванред. проф.

